

Vorbij het verlangen

Door Griet Heylen

We hebben allemaal onze verlangens, onze grote dromen en verwezenlijkingen die we in de wereld willen brengen.

Misschien is het de aankoop van het huis van je dromen, de komst van de ware liefde in je leven, een reis die je graag wil ondernemen, de wens een kind in je leven te mogen ontvangen, het openen van je spirituele bloeiende praktijk..... je kent dit wel.

Dit verlangen kan je meenemen in eindeloos gepieker over hoe je alles gaat waarmaken, het kan je uren studie en onderzoek kosten en dat is helemaal ok.

Zelf wachtte ik jaren op de komst van mijn prins op het witte paard. De relaties die hieraan vooraf gingen boden me de mogelijkheid om te groeien....en ja, daar was hij dan. Weliswaar zonder paard maar met een liefde die me in eerste instantie doodsbang maakte.

Ondertussen heb ik begrepen dat de weg van het verlangen een weg van uitzuivering is. Het vraagt om inkeer en diepte, om verbinding met essentie en visie.

Verlangen is de eerste stap. Je vormt een beeld dat helemaal past bij diegene die je denkt op dat moment te zijn.

Verwachting is de tweede stap. Je bent blij omdat je uitkijkt naar het nieuwe. Je bent in blijde verwachting.

De periode waarin je je droom draagt is een groeiproces. Je wikt en weegt en kiest uit de mogelijkheden die op je pad komen. Je blijft trouw aan je droom maar ergens voel je al wel dat het beeld dat je in je draagt meegroeit. Gaandeweg verandert hier en daar de vorm, je ontdekt nieuwe mogelijkheden,....je baby groeit. Want hiermee zou je het helemaal kunnen vergelijken. Het proces van blijde verwachting is net zoals bij de komst van een kind.

Wanneer de geboorte zich aankondigt ontstaat overgave. De vorm doet er niet meer toe, je opent je handen en in grote dankbaarheid neem je aan wat je in liefde geschonken wordt. Het is in dit moment dat je kennis maakt met onvoorwaardelijke liefde, in zijn zuiverste vorm.

Wat ooit verbonden was met je diepe verlangens verdwijnt en verbindt zich met wat er in dit moment is.

Daar is dan je grote liefde, je mooie kind, je droomhuis, en dat mag je uitpakken, stap voor stap, op jouw tempo. Het uitpakken is een weg op zich. Al je wensen en dromen zitten hierin verweven. En terwijl je uitpakt ontdek je dat je geschenk niet helemaal beantwoordt aan wat jij dacht dat het zou zijn. Je leert over de scherpe kanten ervan. Op dat ogenblik maak je kennis met "keuze". Kies je om bij de vrede te blijven of verbind je je met onvrede. Herinner je de liefde of ontstaat er kwaadheid, voel je teleurstelling of ben je bereid om naar binnen te keren.

Elk geschenk is een uitnodiging tot innerlijke groei. De vraag is of je de vreugde van het ontvangen kan blijven herinneren, of je de onvoorwaardelijke liefde kan blijven voelen en of je bereid bent ware overgave toe te laten en je handen te openen.

De komst van mijn prins op zijn witte paard was voor mij een grote uitdaging in de liefde. Ik pak nog steeds uit en verbind me steeds dieper met de liefde die in eerste instantie leeft in mezelf. Mijn geschenk is en blijft wonderbaarlijk. Ik blijf dankbaar. Al mijn dromen die hiermee verbonden waren zijn werkelijk geworden. Het was een pad van veel leren over overgave, trouw en toewijding, in eerste instantie aan mezelf en van daaruit onlosmakelijk verbonden met de liefde.

Velen van ons begeven zich op het pad van de spiritualiteit. Hierin huist het geloof dat alles ons gegeven is vanuit de grote goedheid, dat elk geschenk een gift is om alsmaar meer te groeien in liefde. Het geschenk durven aannemen, de bereidheid te durven kijken en het te laten zijn zoals het werkelijk is, is een groots gegeven. De groei in liefde die daarop volgt opent ons om de ware toedracht van dit geschenk te kunnen zien. Zodoende is elk geschenk een stap dichterbij nog een groter geschenk, totdat er geen onderscheid meer bestaat, niet in grootte of belangrijkheid. Het brengt ons bij de eenheid van alles, in al zijn eenvoud en waarachtigheid.

Wanneer we hierin thuisgekomen hebben we geleerd wat er te leren valt. We hebben de eindstreep gehaald. We zijn vrij van het verlangen en kunnen we alleen nog maar "zijn".

Het vraagt moed en overgave om dit pad te bewandelen. Het vraagt je los te komen van oordelen en je telkens opnieuw te verbinden met de goedheid van het leven. Wanneer je daarin kan vertrouwen stap je de hemelpoort door. Daar groeien de woorden "in naam van de Geest", daar zijn overgave en vreugde de wegwijzer en vindt inspiratie zijn bedding. Hier kan het zaad groeien, kunnen de kiemen zich vormen en kan de bloem zich openen om in al haar pracht en glorie ons te herinneren aan de essentie van ons bestaan.

In liefde,
Griet.